

[Leif Hermann]

anledning til en styrkelse af byretternes ressourcer. Det kan selvfølgelig ske ved ansættelse af flere dommere, og det kan ske på mange andre måder, men jeg tror godt, ministeren kan belave sig på, at der formentlig, hvis det her kommer til at fungere i overensstemmelse med hensigten, vil være tale om, at byretterne ressourcemæssigt må styrkes.

Jeg indledte med at sige, at dette også efter vores opfattelse er en principel sag. Jeg tror godt, at man i forbindelse med denne reform kunne overveje, om man i højere grad skulle inddrage lægdommere i civile sager. Det er jo således i øjeblikket, at det er en tilbagevendende begivenhed, at anklagemyndigheden brokker sig over nævningeinstitutionen. Det kunne måske være meget passende, at man nu som modtræk og som en styrkelse af det folkelige element i retsplejen begyndte at overveje en højere grad af deltagelse af lægdommere i civilsager. Vi kender det jo i forbindelse med Sø- og Handelsretssager, og vi kender det i forbindelse med boligretssager. Måske burde man overveje, om der er en videregående mulighed for at inddrage lægmænd i byretsinstanser, når det drejer sig om almindelige civile sager.

Endelig er der vel også en anden måde at tage dette spørgsmål op på. Af Retsplejerådets betænkning fremgår det, at man i Norge har såkaldte forligsråd. Disse forligsråd spiller måske ikke den helt store rolle i Norge, men tankegangen om, at man har et folkeligt element til at tage stilling til småsagskonflikter, er måske ikke helt idiotisk. Det kunne være – også i forbindelse med de overvejelser, der har været vedrørende processen i småsager – at dette spørgsmål kunne komme op til overvejelse, således at der kunne ske en aflastning af byretterne. Derved ville man slå to fluer med ét smæk: man ville spare nogle formentlig forøgede krav om ressourcer til byretterne, og man ville samtidig få styrket det folkelige element i retsplejen.

Jeg skal ikke fortabe mig nærmere i, hvordan det her kunne indrettes, blot bede ministeren om at medtage det i de overvejelser, som ministeren naturligvis løbende må gøre sig med hensyn til procesordningen her i landet.

Bjørn Elmquist (V):

Hr. Leif Hermann fandt anledning til at gå lidt uden for lovforslagets rammer. Det kan man da fristes til, for jeg tror ikke, det er den

store diskussion, vi kan få stablet på benene i eftermiddag om dette lovforslag fra justitsministeren. Fra Venstres side synes vi, det skal gennemføres hurtigt. De mange gode argumenter, som er fremført i fremsættelsestalen og i de indlæg, som ordførerne allerede har holdt, skal jeg ikke gentage, og de emner, som hr. Leif Hermann kom ind på her, må egne sig til en senere diskussion et andet sted.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet er enig i hovedsynspunktet i lovforslag nr. L 147, nemlig at civile sager fremover i stigende grad skal anlægges ved byretterne. Formålet er at aflaste landsretterne, og det er tankevækkende, at der ved begge landsretter pr. 1. juli 1988 var omkring 3.000 ubehandlede sager. Man har også påpeget, at det ville være en fordel at behandle sagerne i det lokalsamfund, hvor tvistighederne er opstået.

Selvfølgelig har befolkningen krav på en så hurtig og god behandling som muligt, og det mener vi afgjort ligger i dette forslag. Der er intet, der tyder på, at der vil blive færre sager, tværtimod.

De fleste sager er ikke mere komplicerede, end de udmærket kan behandles ved byretterne. Det må også være billigere for samfundet kun at bruge én dommer frem for tre, som der skal være til stede ved landsretterne.

Justitsministeren har i sin skriftlige fremsættelse anført, at en vedtagelse af lovforslaget forventes at medføre en vis personalebesparelse. I bemærkningerne til lovforslaget er anført, at der formentlig skal ansættes to dommere mere ved byretterne samt yderligere kontorpersonale. Alt i alt tror vi ikke på, at der ikke bliver øgede udgifter. I hvert tilfælde har dommerfuldmægtigforeningen ifølge høringssvarene påpeget, at der skulle ansættes 15 dommere mere. Det kan give anledning til at stille spørgsmål i udvalget om, hvad man egentlig forestiller sig at dette lovforslag vil medføre af øget personale. Umiddelbart skulle man tro, at det ville kræve mindre personale at overføre ca. 600 sager til byretterne, men som det er nævnt i forslaget, vil der også komme et stigende antal ankesager, så alt i alt vil vi gerne have disse spørgsmål nærmere belyst.

Vi er positive over for den hurtigere behandling, der er lagt op til, men som sagt savner vi en nærmere belysning af de økonomiske aspekter.